

Література

1. Виговська Н.Г. Господарський контроль в Україні: теорія, методологія, організація : [монографія]. – Житомир : ЖДТУ, 2008. – 532 с.
2. Глобалізація мирового господарства [учеб. посібник] / Под ред. д-ра екон. наук, проф. М.Н. Осмоловой, канд. екон. наук, доц. А.В. Бойченко. - М. : ИНФРА-М, 2006. - 376 с.
3. Губський Б.В. Євроатлантична інтеграція України. –К. : Логос, 2003. – 328 с.
4. Дрозд І.К. Контроль економічних систем: монографія.– К. : Імекс-ЛТД, 2004. – 312 с.
5. Загладин Н. Глобалізація в контексті альтернатив історического розвитку // Мировая экономика и международные отношения. - 2003. - № 8. - С. 3-10.
6. Малышева Д. Постиндустриальний мир і процеси глобалізації // Мировая экономика и международные отношения. – 2000. – № 3. – С. 91-97.
7. Новицький Є.В. Міжнародна економічна діяльність України : [підручник]. - К. : КНЕУ, 2003.- 948 с.
8. Панфілова Т. Україна в глобальному торговельному та інвестиційному середовищі // Економіка України - № 6. - 2009. – С. 75-85.
9. Статистична інформація Державної статистичної служби України Режим доступу: http://www.ukrstat.gov.ua/operativ/zd/ztt/arh_tszt2001.html
10. Філіпенков А.С. Україна і світове господарство: взаємодія на межі тисячоліть / А.С. Філіпенков, В.С. Будкін, А.С. Гальчинський. - К. : «Либідь», 2002. - 470 с.
11. Шевчук В.О. Контроль господарських систем в суспільстві з перехідною економікою (Проблеми теорії організації, методології) : [монографія]. - К. : Київ. держ. торг.-екон. ун-т, 1998. -371с.
12. 2008 Index of Economic Freedom. <http://www.heritage.org/index>

Іванова Л.І.,

старший викладач,

ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима

Гетьмана»,

Київ, Україна

ФОРМУВАННЯ НОВОГО ЕКОНОМІЧНОГО СВІТОГЛЯДУ В УМОВАХ ПЕРЕХОДУ ДО ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ЕКОНОМІКИ

Метою інформаційної технології управління є задоволення інформаційних потреб, всіх без виключення, працівників компанії, що мають справу з прийняттям управлінських рішень на будь-якому рівні управління.

Для прийняття управлінських рішень на рівні управлінського контролю інформація повинна бути представлена в агрегованому вигляді так, щоб були помітні тенденції зміни даних, причини відхилень і можливі рішення.

На цьому етапі розв'язуються наступні завдання обробки даних:

- оцінка планованого стану об'єкта управління;
- оцінка відхилень від планованого стану;
- виявлення причин відхилень;
- аналіз можливих рішень і дій.

Інформаційна технологія управління направлена на створення різних видів звітів.

Використання звітів для підтримки управління виявляється особливо ефективним під час реалізації, так званого, управління за відхиленнями яке припускає, що головним змістом даних, які одержує менеджер, повинні бути відхилення стану господарської діяльності компанії від деяких встановлених стандартів (наприклад, від її запланованого стану).

При використанні в компанії принципів управління за відхиленнями до створених звітів пред'являються такі вимоги:

- звіт повинен створюватися тільки тоді, коли відхилення відбулося; відомості в звіті повинні бути відсортовані за значенням критичного для даного відхилення показника;

- всі відхилення бажано показати разом, щоб менеджер міг усвідомити існуючий між ними зв'язок;

- у звіті необхідно показати кількісне відхилення від норми.

Інформаційна технологія підтримки прийняття рішень може використовуватися на будь-якому рівні управління. Використання моделей забезпечує проведення аналізу в системах підтримки прийняття рішень. Моделі, базуючись на математичній інтерпретації проблеми, за допомогою певних алгоритмів сприяють знаходженню інформації, корисної для прийняття правильних рішень. Використання моделей у складі інформаційних систем почалося із застосування статистичних методів і методів фінансового аналізу, які реалізовувалися командами звичайних алгоритмічних мов. Існує безліч типів моделей і способів їх класифікації.

За метою використання моделі підрозділяються на оптимізаційні, пов'язані із знаходженням мінімуму або максимуму деяких показників (наприклад, керівники часто хочуть знати, які їх дії ведуть до максимізації прибутку або мінімізації витрат), і описові, такі, що описують поведінку деякої системи і не призначені для цілей управління (оптимізації).

За способом оцінки моделі класифікуються на детерміновані, такі, що використовують оцінку змінних одним числом при конкретних значеннях початкових даних, і стохастичні, оцінюючи змінні декількома параметрами, оскільки початкові дані задані імовірнісними характеристиками.

Детерміновані моделі популярніші ніж стохастичні, тому що вони менш кошторисні, їх легше будувати і використовувати. До того ж часто за їх допомогою виходить цілком достатня інформація для прийняття управлінських рішень.

Щодо області можливих додатків моделі розбиваються на спеціалізовані, призначені для використання тільки однією системою, і універсальні - для використання декількома системами.

У системах підтримки прийняття рішення база моделей складається зі стратегічних, тактичних і оперативних моделей, а також математичних моделей у вигляді сукупності модельних блоків, модулів і процедур, що використовуються як елементи для їх побудови.

Стратегічні моделі використовуються на вищих рівнях управління для встановлення цілей організації, обсягів ресурсів, необхідних для їх досягнення, а також політики придбання і використання цих ресурсів. Вони можуть бути також корисні під час вибору варіантів розміщення компаній, прогнозування політики конкурентів. Ці моделі звичайно детерміністські, описові, спеціалізовані для використання на одній певній компанії.

Тактичні моделі застосовуються керівниками середнього рівня для розподілу і контролю використання наявних ресурсів. Серед можливих сфер їх використання виділяються наступні: фінансове планування, планування вимог до працівників, планування збільшення продажу, побудова схем компаній. Ці моделі застосовуються звичайно, лише до окремих частин компанії (наприклад до системи виробництва і збуту) і можуть також включати агреговані показники. Часовий горизонт, що охоплюється тактичними моделями, триває від одного місяця до двох років. Звичайно тактичні моделі реалізуються як детерміністські, оптимізаційні й універсальні.

Оперативні моделі використовуються на нижчих рівнях управління для підтримки ухвалення оперативних рішень з горизонтом, що вимірюється днями і тижнями. Можливі застосування цих моделей включають ведення дебіторських рахунків і кредитних розрахунків, календарне виробниче планування, управління запасами. Оперативні моделі, як правило, використовують для розрахунків внутрішні дані. Вони, в основному, детерміністські, оптимізаційні й універсальні (тобто можуть бути використані в різних компаніях).

Математичні моделі складаються з сукупності модельних блоків, модулів і процедур, що реалізують математичні методи.

Сюди можуть входити процедури лінійного програмування, статистичного аналізу тимчасових рядів, регресійного аналізу.

Модельні блоки, модулі та процедури можуть використовуватися як поодинокі, так і комплексно для побудови і підтримки моделей.

Література

1. Терещенко Л.О., Гужко С. В., Шайкан А. В. Управлінські інформаційні системи: Підручник. – К.: КНЕУ, 2008. – 488с.
2. Терещенко Л.О., Матієнко-Зубенко І.І. Інформаційні системи і технології в обліку: Підручник. – К.: КНЕУ, 2008. – 563 с.

Макарович В.К.,

*здобувач Житомирського державного технологічного університету,
ст. викладач кафедри «обліку і аудиту» Закарпатського державного
університету
Ужгород, Україна*

ОПОДАТКУВАННЯ ФАКТОРИНГОВИХ ОПЕРАЦІЙ

В сучасних умовах господарювання все частіше доводиться стикатись з новими для української економіки фінансовими інструментами, використання яких дає можливість підприємствам якісніше управляти своєю діяльністю і максимізувати прибутки. Одним із таких інструментів є факторинг.

Використання факторингу здатне суттєво вплинути на розвиток вітчизняної економіки, створити умови для прискорення оборотності капіталу, започаткувати позитивні тенденції щодо розвитку ринку фінансових послуг відповідного напрямку та активізувати внутрішню та зовнішню торгівлю. На сьогодні існують об'єктивні передумови широкого використання факторингу у національній господарській діяльності [5, с.1].

Питання обліку та оподаткування факторингових операцій є недостатньо висвітленими в нормативно-правових актах і науковій літературі, що спричиняє